

reliable nor so valid that their use is too well justified. They also are easily „faked”. The writer feels that competent interviewing is more valuable than reliance upon personality tests.”

Uitgaande van de stelling, dat de meeste psychologen vakbekwaam in het tegenwoordige kader van het weten op dit gebied zijn, bewijzen de onderling afwijkende diagnoses toch wel, dat de psychologie nog in haar kinderschoenen staat. Dit is geen verwijt; wij kunnen dankbaar aanvaarden wat bereikt is, maar dit mag ons toch niet blind maken voor de zwakke punten. En het zijn juist deze, die tot voorzichtigheid en bescheidenheid manen, want als hulpmiddel voor het bedrijfsleven zou zij juist in de moeilijke gevallen de grootste betekenis kunnen hebben, maar daar is tevens de grootste bescheidenheid geboden. De hulp kan nuttig zijn en mettertijd steeds nuttiger worden, indien men zich van de beperktheid van zijn gaven bewust is en niet op de stoel gaat zitten van hem, wiens adviseur men mag zijn, maar ook niet meer. Zulks dient dan ook uit de uiterlijke bescheidenheid te blijken. Ook deze opdrachtgever dient terdege te zijn doordrongen van de beperktheid; hij betaalt tenslotte de gemaakte fouten. Het gevaar van het ontwaarden van dit adviseurschap in een beslissende stem is echter groot en naar mijn smaak te groot. Het zou interessant zijn ook voor Nederland eens een goed overzicht te krijgen van het aantal gevallen waarin het advies van de psychotechnische instituten goed en niet juist is gebleken, ook al blijft dit eenzijdig, omdat wij in de regel niet weten hoe de ongeschikt geoordeelden zouden hebben voldaan.

Wij laten dan voorts nog geheel buiten beschouwing de betekenis van de psychotechniek voor en haar invloed op de proefpersoon, waaromtrent ook nog wel iets valt te zeggen.

H.

ZESTIG JARIG BESTAAN VAN HET COMMONWEALTH INSTITUTE OF ACCOUNTANTS

door J. E. Spinosa Cattela

In 1886 kwamen in Melbourne, hoofdstad van de toenmalige Engelse kolonie Victoria, een 30 tal public accountants tezamen met het doel te geraken tot een vereniging van

„those having kindred interests in their common calling and a desire to place their profession on a higher plane than it had previously occupied in public esteem.”

Deze dertig vakgenoten tezamen met 15 anderen stichtten in 1887 „the Incorporated Institute of Accountants, Victoria”, welks naam in 1918, nadat samenwerking was verkregen met beroepsgenoten van de inmid-dels in een Commonwealth verbonden staten, gewijzigd werd in „The Commonwealth Institute of Accountants”.

De groei van dit instituut moge blijken uit de volgende cijfers:

	1907	1947
aantal leden	366	5022
aantal assistent-leden	104	5872

* Het Institute richtte het maandblad „The Australian Accountant” op, vormde vakbibliotheken in de hoofdsteden van de zes Australische staten en in de federale hoofdstad Canberra, en verleent in veel gevallen zijn

steun bij de publicatie van boeken en geschriften op het gebied van de accountancy en de aanverwante vakken.

Sinds 1939 worden ook zij, die aan de Universiteit te Melbourne en aan enkele andere Australische universiteiten met goed gevolg de examens in de accountancy-vakken hebben afgelegd, als lid tot het Institute toegelaten, nadat zij een aanvullend examen in het belastingrecht hebben afgelegd. Daarnaast wordt richting en leiding gegeven aan de niet-universitaire opleiding tot accountant.

Vooraf de laatste jaren staat ook in Australische vakkringen het vraagstuk van de wettelijke regeling van het beroep in het midden der belangstelling. In twee staten werd dit streven reeds met succes bekroond, nl. in New South Wales met de uitvaardiging van de „Public Accountants Registration Act 1945” en in Queensland met het tot stand komen van de „Public Accountants Registration Act 1946”.

Door het houden van een „Diamond Jubilee Convention” van 6—10 October a.s. te Melbourne hoopt het Commonwealth Institute of Accountants aan zijn zestig jarig bestaan luister te schenken. Dat ook golf-, bowl- en tenniswedstrijden, naast ernstiger onderwerpen en naast een gezamenlijk diner op het programma staan, zal hem, die de liefde tot de sport van de Britse volkeren kent, geenszins verwonderen.

BOEKBESPREKING

Marginal Costing van F. C. Lawrence M. C. en E. N. Humphreys. Uitgave: Macdonald & Evans, London

door P. J. H. J. Bos

Het boek is polemisch geschreven en bevat een krachtig pleidooi voor de invoering van de „Marginal Cost”, welke volgens schrijvers enerzijds minder administratieve arbeid medebrengt, anderzijds de bedrijfsleiding winstoverzichten kan verschaffen, die een juister inzicht geven in het bedrijfsgebeuren, dan bij het systeem van de „Total Cost” het geval is. Als voornaamste voordeel vermelden schrijvers, dat door de berekening van de Marginale Kostprijs de verkoopafdeling betere gegevens verkrijgt voor de bepaling der verkoopprijs en voor de prijspolitiek en men op eenvoudiger en juister wijze de invloed van de opheffing van bepaalde afdelingen kan vaststellen. De prognose van de invloed van prijswijzigingen op het uiteindelijke resultaat kan snel geschieden. De gegevens, welke bij het systeem van de „Total Cost” worden beschikbaar gesteld, zijn volgens schrijvers veelal onjuist en misleidend, waardoor later vele correcties moeten volgen.

In een begeleidend schrijven, waarbij de uitgevers een recensie van dit boek verzochten, wijzen zij er reeds op, dat bij de beoordeling hiervan rekening moet worden gehouden met het verschil in ontwikkeling in de kostprijsopvattingen in Engeland en Nederland. Wij citeren uit dit schrijven: „Then in the second place, we understand that what in this book are known as „Total Costs” are not nearly so widely used in Holland as they are in England. It is because they have become so firmly entrenched in this country and in consequence are so apt to mislead Management that is one of the main causes for the publication of the book. In fact, it is considered by the more enlightened Cost Accountants